

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 10C/188/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2112225699
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboslava Vanková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2013:2112225699.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Ľuboslavou Vankovou v právnej veci navrhovateľky: U. E., narodená XX.X.XXXX, P. R. XXX, právne zastúpená: JUDr. Maroš Prosman, advokát, Hlavná 31, Trnava, proti odporcovi: X. E., narodený X.XX.XXXX, P. R. XXX, právne zastúpený: JUDr. Miloš Chrenko, advokát, Hlavná 23, Trnava, o vylúčení z užívania nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

I. Súd vylučuje odporcu z užívania rodinného domu súpisné č. XXX, postaveného na parcele registra „C“ č. XXX/X a príslušného pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X- zastavaná plocha a nádvorie, vo výmere 576 m², nachádzajúcich sa v katastrálnom území P. R., v obci P. R., v okrese I., zapísané v katastri nehnuteľností Slovenskej republiky na Liste vlastníctva č. XXX, vydanom Katastrálnym úradom v I., Správou katastra I..

II. Odporca je povinná zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 484,99 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám jej právneho zástupcu.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 22.11.2012 doručeným súdu dňa 13.12.2012 v spojení s doplnením návrhu urobeným ústne do zápisnice dňa 26.3.2013 domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd vylúčil odporcu z užívania rodinného domu súpisné č. XXX, postaveného na parcele registra „C“ č. XXX/X a príslušného pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X- zastavaná plocha a nádvorie, vo výmere 576 m², nachádzajúcich sa v katastrálnom území P. R., v obci P. R., v okrese I., zapísané v katastri nehnuteľností Slovenskej republiky na Liste vlastníctva č. XXX, vydanom Katastrálnym úradom v I., Správou katastra I..

Odporca s návrhom nesúhlasil a tento žiadal zamietnuť.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s Návrhom zo dňa 22.11.2012 v spojení s doplnením návrhu zo dňa 26.3.2013, s Vyjadrením odporcu zo dňa 25.3.2013, s Vyjadrením navrhovateľky zo dňa 27.3.2013, výsluchom navrhovateľky, odporcu, výsluchom svedka B. E., X. E., Q. U., U. B., X. O., X. B., S. O., oboznámením sa s listinnými dôkazmi, a to najmä s Potvrdeniami o podaní trestného oznámenia zo dňa 29.6.2011, zo dňa 30.11.2011, zo dňa 19.2.2012, zo dňa 27.3.2012, zo dňa 11.6.2012, zo dňa 5.8.2012, zo dňa 21.4.2013, s Upovedomením o začatí trestného stíhania zo dňa 4.6.2012, so Sobášnym listom účastníkov, s Výpisom z Listu vlastníctva číslo XXX pre katastrálne územie P. R. zo dňa 11.2.2013, so Vznesením obvinenia zo dňa 29.11.2012, s Potvrdením Obce P. R. zo dňa 17.1.2013, s Výpisom z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 16.4.2013, s Rozkazmi o uložení sankcie za priestupok zo dňa 29.9.2011, zo dňa 21.2.2012, zo dňa 30.3.2012, zo dňa 24.9.2012, so Záznamami o odložení veci zo dňa 1.6.2013, zo dňa 26.6.2012, zo dňa 16.1.2013,

s Uznesením Okresnej prokuratúry Trnava číslo 1 Pv 364/12-34 zo dňa 7.6.2013, s Oznámením Obvodného úradu Trnava zo dňa 30.10.2013, ako i s obsahom celého spisu, oboznámením sa s obsahom spisov tunajšieho súdu spisová značka 9C/90/2012, 15C/9/2013, 8C/257/2013, s obsahom vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave číslo: ORP-305/1OVK-TT-2012 Cu a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľka v konaní uviedla, že nehnuteľnosti nadobudla v roku 2000, kedy jej svokor R. E. daroval spoluvlastnícky podiel 1/2 na nehnuteľnostiach a tieto nehnuteľnosti užívali s odporcom od roku 1985. Odporca neužíva nehnuteľnosti od 1.12.2012 z dôvodu vydania predbežného opatrenia. Z manželstva s odporcom pochádzajú dve deti X. E., narodený XX.X.XXXX, a B. E., narodený XX.X.XXXX, ktoré deti bývajú v rodinnom dome s navrhovateľkou. Manželstvo s odporcom bolo rozvedené v konaní vedenom na tunajšom súde pod spisovou značkou 15C/9/2013 právoplatne ku dňu 24.4.2013. Odporca sa začal k navrhovateľke nevhodne správať, keď stratil prácu v roku 2008, zostal doma a neustále hľadal zádrapky na hádky. Nevhodné správania odporcu sa stupňovalo a vulgárne odporca nadával navrhovateľke a ich synom skoro každý deň, vyhrážal sa im, že pôjdu z domu, že dom predá, že navrhovateľku zabije. Odporca robil navrhovateľke napriek tak, že keď prala, odstrihol šnúru na prádlo, aby nemala kam veci vešať, keď potrebovala bylinky so záhrady vytrhal ich a povedal jej, že nemá nič zo záhrady brať, lebo jej doláme ruky. Odporca zakazoval navrhovateľke vyjsť z jej izby a hovoril jej, aby sa neopovážila vyjsť z izby, lebo ju zabije kladivom. Keď odporca počul navrhovateľku telefonovať s mobilným telefónom, kopal do dverí izby, vadilo mu to a vykrikoval, že navrhovateľku zabije. Odporca zničil dvere, zárubne a kľúčky, keď dverami búchal tak silno, že sa zničili, rozobral doma žmýkačku a odniesol ju do zberu, aby mal peniaze. Stalo sa, že odporca navrhovateľku niekoľkokrát sotil, keď išla okolo neho, chytil ju pod krk a pritlačil k stene. V roku 2012 zaútočil odporca na navrhovateľku kladivom. Navrhovateľka berie tabletky na vysoký krvný tlak a keď sa odporca ku nej takto správal, mala problémy s vysokým krvným tlakom a museli jej zvýšiť tabletky na vysoký krvný tlak. Navrhovateľka navštevovala psychiatricku od roku 2008, aby to zvládla a berie lieky na ukludnenie.

Odporca v konaní uviedol, že navrhovateľku nikdy fyzicky nenapadol, je pravdou, že navrhovateľke veľakrát verbálne nadával. Odporca nadával navrhovateľke z dôvodu, že mu nedávala jesť, bol hladný a hanbil sa to niekomu povedať. Všetko, čo robil odporca, bolo z hladu, niekedy nejedol aj šesť dní, prípadne jedol granule pre psa. Syn X. E. dal odporcovi občas jesť, doniesol mu suchý chlieb. Odporca nepracuje od roku 2012 a keď pracoval, celý príjem odovzdával navrhovateľke do roku 2011. Opravy a údržbu rodinného domu platila navrhovateľka, avšak z peňazí, ktoré zarobil odporca, a ktoré boli na knižkách, a z peňazí, ktoré získala navrhovateľka za predaj rodičovského domu.

Svedok B. E. v konaní uviedol, že účastníci sú jeho rodičia, v súčasnosti žije v spoločnej domácnosti v rodinnom dome s navrhovateľkou, s odporcom žili v spoločnej domácnosti až do decembra 2012, kedy bol vykázaný z rodinného domu. Asi pred tromi rokmi začalo správanie odporcu voči navrhovateľke a voči svedkovi, keď sa im vyhrážal, že ich zabije a nadával vulgárne svedkovi aj navrhovateľke. Svedok ďalej uviedol, že keď sa zamkli pred odporcom v izbe, aby nerobil bordel, kopal im do dverí. Odporca bol agresívny, nedalo sa s ním rozprávať. Stávalo sa, že odporca v noci vykrikoval, kopal do dverí izieb, rušil nočný klud, čím svedka a navrhovateľku budil a chcel od nich peniaze na cigarety. Odporca v tomto období neprispieval na dom, staral sa iba o záhradu. Odporca odmietal jesť to, čo bolo doma pripravené, hovoril, že z ruky navrhovateľky on nebude žrať. Keď odporca útočil na navrhovateľku, táto kričala, aby ju nechal na pokoji, že zavolá políciu a keď už toho bolo veľa, tak aj ona povedala odporcovi svoje.

Svedok X. E. v konaní uviedol, že účastníci sú jeho rodičia, do konca roka 2012 žil v spoločnej domácnosti s oboma účastníkmi a následne potom už len s navrhovateľkou a bratom. Asi od roku 2009 začalo negatívne správanie odporcu k navrhovateľke intenzívnejšieho charakteru. Odporca navrhovateľke vyčítal, že neupratuje, že nie je poriadok v dome a podobne. Odporca sa vulgárne a neslušne vyjadroval vo vzťahu k navrhovateľke. Najskôr navrhovateľka voči odporcovi nezasahovala, ale asi po dvoch rokoch sa začala aj ona voči nemu agresívnejšie vyjadrovať, bola to jej reakcia na jeho správanie. Odporca hučal na navrhovateľku, vždy jej niečo vytýkal a nadával jej. Navrhovateľka prestala v dôsledku tohto správania odporcu variť, psychicky ju to trápilo a bolo z nej cítiť nespokojnosť. Podľa

vnímania svedka mala navrhovateľka strach z odporcu, bála sa vyhrážok zo strany odporcu, ktorý je hovoril, že ju zabije, že ju zhodí zo schodov. Odporca ničil zariadenie, búchal do dverí, kopal do nich.

Svedkyňa Q. U. v konaní uviedla, účastníci sú jej susedia, domácnosť účastníkov konania nenavštevovala. Asi dva alebo tri roky dozadu sa začal u nich v dome ozývať krik a neslušné a vulgárne nadávky, kričal a nadával odporca a svedkyňa si myslí, že boli adresované navrhovateľke. Toto správanie trvalo asi tri roky.

Svedkyňa U. B. v konaní uviedla, že pozná účastníkov, s odporcom vyrastali a navrhovateľka je jeho manželka. Svedkyňa bývala z kríža ulice od domu účastníkov, kde už šesť rokov nebýva a šesť rokov domácnosť účastníkov nenavštívila. Svedkyňa sa nevedela vyjadriť k správaniu účastníkov za posledných šesť rokov.

Svedkyňa X. O. v konaní uviedla, že pozná účastníkov ako občanov obce, kde pôsobí ako starostka, domácnosť účastníkov nenavštevovala, nie je k nim v žiadnom bližšom vzťahu. Podľa svedkyne odporca celý život pracoval, staral sa o chod domácnosti a navrhovateľka nepracovala, nemala príjem, pracovala len krátkodobo. Keď bolo potrebné, odporca robil pre obec práce, napr. odhŕňal sneh, odviezol piesok na ihrisko, murárske práce a podobne. Obec nikdy neriešila odporcu z dôvodu jeho hmotnej núdze. Odporca pracuje aj pre občanov obce, pomáha im v záhrade a podobne za príspevky. V zimnom období odporcu živila pani B., ktorá mu teraz varí. Vo vzťahu k odporcovi nebol žiadny ústny alebo písomný podnet riešený na obci komisiou verejného poriadku.

Svedkyňa X. B. v konaní uviedla, že účastníkov pozná, nakoľko bývajú šiesty dom od nej, nikdy ich domácnosť nenavštevovala. Odporca býva u svedkyne od novembra minulého roka v garáži, keď ho doviedol k nej jej syn, nakoľko bol hladný pred domom. Syn svedkyne prijal odporcu k nim do garáže a svedkyňa mu dávala jesť. Počas toho jedného roka by svedkyňa charakterizovala odporcu ako človeka, ktorý je robotný, nehreší, nepije, svedkyňa nepozorovala, že by bol agresívny alebo výbušný.

Svedok S. O. v konaní uviedol, že pozná odporcu, ktorý je jeho susedom a veľakrát sa videli cez záhradu. Navrhovateľku poznám asi rok, keď bol u účastníkov pre drevo. Svedok bol pri komunikácii účastníkov prítomný len raz, keď si bol odporca pre drevo v ich rodinnom dome. Pred rokom v lete videl svedok odporcu u jeho bratranca, kde býval v garáži a bol vychudnutý a bledý.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu spisová značka 9C/90/2012 súd zistil, že uznesením číslo konania 9C/90/2012-44 zo dňa 19.11.2012 súd nariadil predbežné opatrenie tak, že nariadil odporcovi, aby nevstupoval dočasne do rodinného domu súpisné č. XXX, postaveného na parcele registra „C“ č. XXX/1 a na príľahlý pozemok parcela registra „C“ č. XXX/X nachádzajúcich sa v katastrálnom území P., v obci P., v okrese I., zapísané v katastri nehnuteľností Slovenskej republiky na Liste vlastníctva č. XXX, vydanom Katastrálnym úradom v I., Správou katastra I., a to až do právoplatnosti skončenia konania o hospodárení so spoločnou vecou, navrhovateľke uložil v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia podať návrh na začatie konania vo veci samej a odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľke náhradu trov právneho zastúpenia v sume 132,63 eura do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu spisová značka 15C/9/2013 súd zistil, že rozsudkom číslo konania 15C/9/2013-23 zo dňa 24.4.2013 bolo manželstvo účastníkov rozvedené a o náhrade trov konania rozhodol súd tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Z obsahu spisu tunajšieho súdu spisová značka 8C/257/2013 súd zistil, že odporca sa návrhom zo dňa 15.3.2013 doručeným súdu dňa 18.3.2013 domáhal voči navrhovateľke zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území P. R., zapísaným na Liste vlastníctva číslo XXX ako rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele registra „C“ číslo XXX/X, parcela registra „C“ číslo XXX/X- zastavaná plocha a nádvorie, vo výmere 576 m², parcela registra „C“ číslo XXX/X- záhrady, vo výmere 222 m², Vec nie je doposiaľ právoplatne skončená.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu Okresného riaditeľstva PZ v Trnave číslo: ORP-305/1OVK-TT-2012 Cu súd zistil, že Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave uznesením číslo ČVS ORP-305/1OVK-TT-2012 Cu zo dňa 29.11.2012 vzneslo obvinenie voči odporcovi za zločin Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pretože na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že v období začínajúcom najneskôr od začiatku roku 2011 a pokračujúcom ďalej aj počas roku 2012, opakovane počas každého mesiaca, spravidla však počas viacerých dní v každom týždni tohto obdobia, v obci P. R., v dome č. XXX, kde žil v spoločnej domácnosti s jeho manželkou U. E. a ich dvoma synmi, svojej manželke verbálne vyčítal zle vykonávanie domácich prác, najmä upratovanie a tiež varenie, pričom stravu, ktorú navarila osočoval slovami, že sa nedá zrať, po čom túto často aj vyhadzoval alebo znehodnocoval tak, aby túto už nikto viac nejedol, svoju manželku tiež opakovane ponižoval oplzlými a ďalšími nadávkami, že je špina, suka, sviňa, chudera, krivá a hrbatá, v nočných hodinách alebo vo veľmi skorých ranných hodinách, vykrikoval a tým nedovoľoval svojej manželke a iným členom domácnosti spať v čase na toto obvyklom, ďalej u nej vyvolával neistotu a strach tým, že ju vyhánal z domu a vyhrážal sa jej, že keď pôjde von, tak ju zhodí zo schodov, že všetkých, čo tam žijú, obesí na dvore na čerešne, kričal vyhrážky, že ju zabije alebo že zabije seba, že ju podreže ako kačicu, že podpáli dom, aby skapala, zdochla a keď bude zdochýňať, ešte ju dokope, pričom tiež búchal dverami a kopal do dverí, a to aj dňa 19.02.2012, kedy držal pritom v ruke asi 0,5 kg vážiace kladivo vo výške svojej hlavy, ďalej tiež v presne neustálenom čase, kedy ju chytil rukou priamo pod krkom, a taktiež aj v inom presne neustálenom čase, kedy ju sácal rukami i napriek tomu, že sa pohybuje len ťažko za pomoci dvoch francúzskych bariel, z dôvodu čoho sa U. E. v obave o jej život a zdravie zamykala pred ním v izbe, ktorú užívala, a v čase, keď neboli doma ich synovia, sa zo strachu pred ním snažila z tejto izby nevychádzať, čím týmto všetkým jeho konaním manželke U. E., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom P. R. č. XXX, invalidnej dôchodkyni, spôsobil úzkostné stavy, depresne ladenie, zníženú frustračnú toleranciu, sociálnu izoláciu, stratu vlastného Ja a vlastnej sebaúcty s prežívaním jeho správania voči nej ako bezcitného, bezohľadného a ako ťažkého príkoria, pre ktoré tiež musela opakovane vyhľadať lekársku pomoc na poskytnutie lekárskeho ošetrovania a naordinovania liečiv, ktorými sa liečila počas presne neustálenej doby.

Z Uznesenia Okresnej prokuratúry Trnava číslo 1 Pv 364/12-34 zo dňa 7.6.2013 súd zistil, že prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trnave v trestnej veci proti obvinenému X. E., pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona rozhodla, že podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku trestnú vec obvineného X. E., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom P. R. č. XXX, prechodne bytom P. R. č. XXX, ktorý je uznesením vyšetrovateľa Odboru kriminálnej polície Trnava sp. zn. ORP-305/1-OVK-TT-2012 stíhaný pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona postupuje Obvodnému úradu v Trnave, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku, pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Z Výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR zo dňa 16.4.2013 súd zistil, že voči odporcovi bolo vedených osem priestupkových konaní pre priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých priestupkov sa odporca mal vždy dopustiť voči navrhovateľke vulgárnymi nadávkami, úmyselným robením schválností, kopaním do dverí, vyhadzovaním navrhovateľky z domu s tým, že v jednom prípade mu bolo uložené pokarhanie, v štyroch prípadoch mu bola uložená pokuta v sume 25 eur, v sume 40 eur, v sume 60 eur, v sume 30 eur, v troch prípadoch bola vec odložená,

Z oznámenia Okresného úradu Trnava, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 30.10.2013 súd zistil, že Priestupok číslo 1119/2013 nebol k dnešnému dňu právoplatne skončený.

Predmetom konania je nárok navrhovateľky na vylúčenie odporcu z užívania rodinného domu súpisné číslo XXX na parcele registra „C“ č. XXX/X a pozemku parcela registra „C“ č. XXX/X- zastavané plochy a nádvoria, vo výmere 576 m², nachádzajúcich sa v katastrálnom území P. R., zapísané v Liste vlastníctva č. XXX.

Podľa článku 20 odseku 3 Ústavy Slovenskej republiky vlastníctvo zaväzuje. Nemožno ho zneužiť na ujmu práv iných alebo v rozpore so všeobecnými záujmami chránenými zákonom. Výkon vlastníckeho práva nesmie poškodzovať ľudské zdravie, prírodu, kultúrne pamiatky a životné prostredie nad mieru ustanovenú zákonom.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ustanovenia § 123 Občianskeho zákonníka vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

Podľa ustanovenia § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa ustanovenia § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Zo skutkových zistení v prejednávanej veci vyplýva, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 8.2.1985, ktoré manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trnava číslo konania 15C/9/2013-23 zo dňa 24.4.2013 s právoplatnosťou ku dňu 24.4.2013. Z manželstva účastníkov konania pochádzajú dve plnoleté deti, a to X. E., narodený XX.X.XXXX, a B. E., narodený XX.X.XXXX. Účastníci konania vlastní v podielovom spoluvlastníctve nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území P. R., zapísané v J. vlastníctva číslo XXX ako rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele číslo XXX/X a parcelu registra „C“ číslo XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie, vo výmere 576 m², keď navrhovateľka nadobudla spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach vo veľkosti 1/2-ica titulom daru a odporca nadobudol spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnostiach vo veľkosti 1/2-ica titulom dedičstva. Predmetné nehnuteľnosti užívali do 22.11.2012 obaja účastníci konania so synmi a od 22.11.2012 užíva predmetné nehnuteľnosti navrhovateľka so synmi, keďže odporcovi bol predbežný opatrením nariadený zákaz dočasne nevstupovať do rodinného domu a na príľahlý pozemok. Na tunajšom súde prebieha konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam vedené pod spisovou značkou 8C/257/2013. Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Trnave uznesením číslo ČVS ORP-305/1OVK-TT-2012 Cu zo dňa 29.11.2012 vznieslo obvinenie voči odporcovi za zločin Týranie blízkej osoby a zverenej osoby - navrhovateľky podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Trnave v trestnej veci proti obvinenému - odporcovi pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona rozhodla uznesením Okresnej prokuratúry Trnava číslo 1 Pv 364/12-34 zo dňa 7.6.2013, že podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku trestnú vec obvineného - odporcu, ktorý je stíhaný pre prečin nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona postupuje Obvodnému úradu v Trnave, odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku, pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom. Uvedené priestupkové konanie nie je doposiaľ právoplatne skončené. Mimo tohto priestupkového konania bol

odporca päťkrát uznaný vinným zo spáchania priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu, ktorých priestupkov sa odporca mal vždy dopustiť voči navrhovateľke vulgárnymi nadávkami, úmyselným robením schválností, kopaním do dverí, vyhadzovaním navrhovateľky z domu s tým, že v jednom prípade mu bolo uložené pokarhanie, v štyroch prípadoch mu bola uložená pokuta v sume 25 eur, v sume 40 eur, v sume 60 eur, v sume 30 eur.

V prejednávanej veci sa navrhovateľka domáhala vylúčenia odporcu z užívania predmetných nehnuteľností dôvodiac, že odporca spôsobom, akým užíva spoločnú vec, neoprávnene zasahuje do ústavou zaručených práv navrhovateľky, zasahuje do jej práva na nedotknuteľnosť jej osoby a súkromia, svojim konaním znižuje ľudskú dôstojnosť a osobnú česť navrhovateľky, čo priamo pôsobí na zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky. Navrhovateľka ďalej uvádzala, že v prítomnosti odporcu pociťuje strach o vlastnú existenciu počas dlhšieho obdobia, obavy o život, čo sa odráža na kvalite jej života a jej zdravotnom stave a existuje tu reálna potreba dlhodobo riešiť ochranu jej života a zdravia. Odporca považoval návrh navrhovateľky za nedôvodný, tvrdenia navrhovateľky za nepravdivé, účelové a vykonštruované a uvádzal, že bol to práve on, kto sa cítil byť týraný, ponížovaný, fyzicky a psychicky napádaný. Odporca poukazoval na to, že v dôsledku konania navrhovateľky a synov účastníkov konania bol z rodinného domu vyštváný a stal sa bezdomovcom. Odporca popieral, že by navrhovateľku niekedy fyzicky napadol, či spôsobil jej akúkoľvek ujmu a nadávky smerujúce voči navrhovateľke boli len prejavom zúfalstva z vlastnej situácie a jeho konanie nemožno objektívne vnímať ako reálnu hrozbu pre navrhovateľku.

Právo užívať vec, ktorá patrí vlastníkovi, prislúcha pri podielovom spoluvlastníctve všetkým spoluvlastníkom spoločne a mierou oprávnení každého z nich je jeho spoluvlastnícky podiel. Okrem tejto rámcovej úpravy niet v Občianskom zákonníku osobitných ustanovení o tom, ako majú spoluvlastníci vec spoločne užívať. Je predovšetkým vecou spoluvlastníkov, aby sa o tom, ako budú užívať spoločnú vec, sami dohodli a ak si nebudú vedieť sami upraviť užívanie spoločnej veci, o spôsobe spoločného užívania rozhodne súd na základe citovaného ustanovenia. Pri úprave spoločného užívania prichádzajú do úvahy tri možnosti: a) rozdelenie užívania veci tak, že jednotliví spoluvlastníci budú užívať určité im vyčlenené časti spoločnej veci, b) jeden zo spoluvlastníkov bude užívať celú vec, c) všetci spoluvlastníci budú vec užívať striedavo v určitých intervaloch. Jednotlivé spôsoby užívania spoločnej veci možno rozlične kombinovať a závisí od povahy veci a osobných pomerov účastníkov, aký spôsob spoločného užívania je najviac vhodný.

Zo skutkových zistení v súdenom prípade vyplynulo, že účastníci konania vlastnia v podielovom spoluvlastníctve nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území P. R., zapísané v Liste vlastníctva číslo XXX ako rodinný dom súpisné číslo XXX na parcele číslo XXX/X a parcelu registra „C“ číslo XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie, vo výmere 576 m², každý v polovici. Ohľadne užívania predmetných nehnuteľností sa nevedeli dohodnúť o užívaní spoločnej veci, a preto navrhovateľka podala na súd návrh, aby rozhodol o spôsobe spoločného užívania tak, že žiadala odporcu vylúčiť z užívania predmetných nehnuteľností. Nepochybne bolo v konaní zistené, že odporca sa voči navrhovateľke asi pred tromi rokmi začal dopúšťať psychického a verbálneho násillia, ktorá skutočnosť bola jednoznačne preukázaná svedeckými výpoveďami B. E., X. E., Q. U.. R. navrhovateľke vulgárne nadával, vyhrážal sa zabitím navrhovateľky, v noci vykrikoval a rušil nočný kľud, kopal do dverí izieb, ktoré užívali navrhovateľka so synmi účastníkov, rozhadzoval nábytok a ničil zariadenie v dome, bol agresívny. Okolnosť, že odporca sa voči navrhovateľke dopúšťal opakovane psychického a verbálneho násillia, bola dôvodom pre podanie viacerých trestných oznámení navrhovateľky na odporcu. Napokon odporca sám toto svoje konanie nepopieral, bránil sa tým, že bol hladný, keďže mu navrhovateľka nedávala jesť. Navrhovateľka odôvodňovala svoj návrh aj fyzickým násillím odporcu voči jej osobe, ktorá skutočnosť nebola v konaní preukázaná, keď odporca toto tvrdenie odmietal a svedkovia B. E. a X. E. v konaní nepotvrdili tvrdenia navrhovateľky o fyzických útokoch odporcu voči jej osobe. Všetky uvedené okolnosti sú tak nesporne dôvodom, pre ktorý nie je možné spoločné užívanie predmetných nehnuteľností.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam tak bolo potrebné rozhodnúť o spôsobe užívania spoločnej veci účastníkmi, resp. rozhodnúť, kto z účastníkov ako podielových spoluvlastníkov bude užívať celú vec, teda predmetné nehnuteľnosti. Nezhody medzi účastníkmi neoprávňujú odporcu k tomu, aby tieto

riešil vyššie opísaným spôsobom, ktorý je ďaleko za hranicou spoločensky prípustného správania sa, je v hrubom rozpore s dobými mravmi, a odôvodňuje minimálne podozrenie zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Ak odporca svoje správanie hájil tým, že bol hladný a navrhovateľka, ako vtedy ešte jeho manželka mu neposkytovala stravu, je potrebné konštatovať, že uvedený dôvod v žiadnom prípade nemôže byť ospravedlnením pre tak hrubé, vulgárne a ponižujúce správanie odporcu nielen voči navrhovateľke, ale voči komukoľvek. Sociálna situácia, v ktorej sa odporca ocitol, teda že bol bez práce a peňažných prostriedkov, neopravňuje odporcu zasahovať do práva navrhovateľky na ľudskú dôstojnosť, na ochranu súkromia, zdravia a osobnej integrity. Práve konanie odporcu evidentne v rozpore s dobrými mravmi pri výkone jeho práv a povinností vyplývajúcich z vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam viedlo súd k presvedčeniu, že je potrebné odporcu úplne vylúčiť z užívania predmetných nehnuteľností, aby sa zabránilo ďalším nedorozumeniam, konfliktom a incidentom medzi účastníkmi s tým, že predmetné nehnuteľnosti bude v celom rozsahu užívať navrhovateľka.

Pri svojich úvahách o opodstatnenosti uplatneného nároku, keď považoval súd za preukázané psychické násilie odporcu voči navrhovateľke ako vtedajšej manželke, vychádzal z presvedčenia, že je na mieste v zmysle § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka analogické použitie ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého je možné obmedziť alebo úplne vylúčiť užívacie právo jedného z manželov k domu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe. Pri určení subjektu, na ktorý dopadá občianskoprávna sankcia vo forme obmedzenia užívacieho práva k domu alebo vo forme vylúčenia z užívacieho práva k domu, je potrebné preukázanie s použitím analógie legis podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení s § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka splnenie stanovených predpokladov, ktorými sú existencia spoločného vlastníctva manželov k domu (v prejednávanej veci podielového spoluvlastníctva k domu), existencia spolužitia oboch manželov v dome, existencia fyzického alebo psychického násillia, prípadne hrozby takého násillia, neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia. V súdenom spore za základ svojho rozhodnutia považoval súd preukázanie, že odporca sa po dobu spolužitia s navrhovateľkou opakovane dopúšťal psychického a verbálneho násillia voči navrhovateľke, keď ostatné vyššie uvedené predpoklady pre použitie tejto občianskoprávnej sankcie neboli medzi účastníkmi sporné. Teda aj pri posudzovaní veci podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka rozhodujúce skutkové istenia svedčili pre záver o opodstatnenosti uplatneného nároku.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov rozhodol súd tak, že návrhu v celom rozsahu vyhovel považujúco ho za opodstatnený.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a navrhovateľke, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 484,99 eura, a to za 2 úkony právnej služby á 58,69 eura (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 29.10.2012, písomné podanie na súd - návrh zo dňa 22.11.2012) a za 4 úkony právne služby á 60,07 eura (štyrikrát účasť na pojednávaní dňa 26.3.2013, 16.5.2013, 24.9.2013, 3.12.2013) podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z., 2-krát režijný paušál á 7,63 eura a 4-krát režijný paušál á 7,81 eura podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. a 20 % DPH v sume 80,83 eura (20 % z odmeny za úkony právnej služby a z režijných paušálov, t. j. 404,16 eura x 0,20) podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z., ktorú prisúdenú náhradu trov konania je odporca povinný podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť právnenému zástupcovi navrhovateľky.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z.; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.